

tillades Ministre. Vi beklager først og fremmest, at Statsministeren og hans Kolleger har ment at kunne fuldstændig tilsidesætte Lovens Ord og Hensigt ved den foreløbige Tilladelse, Statsministeren har givet sine Kolleger til at beholde alle de Hverv, de havde, før der blev Lovgivning paa dette Omraade, og at Statsministeren har haft den Frejdighed at hævde i Udvalget, at dette var hans Forudsætning for hans Tiltrædelse af den gældende Lov, til Trods for, at der forud for denne Lov i 16 Dage direkte havde været gældende en Lov, hvorefter alle lønnede Bierhverv var forbudt, og den nye Lov efter de forud for Lovforslagets Forelæggelse stedfundne Forhandlinger kun skulde aabne Mulighed for, som det udtrykkeligt staar i Loven, at give *undtagelsesvis* Adgang til Hverv, som ingen Vanskelighed kunde afstedkomme.

Vi beklager dernæst, at Partiet Venstre i dette Spørgsmaal har maattet staa sammen med et Ministerium, hvis Medlemmer har en fra, hvad man hidtil kender fra Venstres Side, saa afvigende Opfattelse af, hvad en Minister kan have som Bierhverv, og ikke har haft den blandt Venstres Politikere, men navnlig blandt Venstres Vælgerbefolkning udbredte Forstaaelse af, at en Regering, hvis fornemste Opgave er at skære Levofoden ned og vænne Befolkningen til Nøjsomhed, selv maa gaa i Spidsen; dens Medlemmer maa ikke kunne gribes i at rage saa meget til sig som muligt.

Vor Uoverensstemmelse med det radikale Venstre i dette Spørgsmaal er saa lille — det er væsentligst kun paa Spørgsmaalet om Bladforretninger —, at jeg skal nøjes med at henvise til, hvad jeg har fremført vedrørende de Forhold, hvor vi har ment at maatte gaa videre end dette Partis Repræsentanter.

Derimod beklager vi unægtelig, at de Konservative, der ikke har samme Afhængighedsfølelse overfor Regeringen som Venstre — ellers havde de vel fulgt Venstre —, har valgt en saa usaglig og vilkaarlig Fremgangsmaade i deres Bedømmelse af de forskellige Bierhverv, som sket er. Ganske vist har de — det erkender jeg — nægtet at give adskillige betydelige Bierhverv deres Godkendelse, antagelig med den samme Begrundelse, som vi har givet; men det mest angribelige Bierhverv, Finansministerens i Store Nordiske, lader de urørt, og det skønt der ikke er nogen som helst saglig Begrundelse f. Eks. for, at Handelsministeren skal miste sin Stilling som Statens Repræsentant i Telefonselskabet, naar Finansministeren kan bevare sin Stilling som de private

Aktionærers Repræsentant i Store Nordiske. Dette kan jo kun opfattes som en særlig kvalificeret Tillidsfølelse overfor Finansministerens Person og personlige Hæderlighed, Tillid til, at han nok skal kunne klare sig i en nok saa angribelig Dobbeltstilling. Omvendt maa naturligvis den tilsvarende Mangel paa Tillid til Handelsministerens, Indenrigsministerens og Trafikministerens personlige Modstandskraft i mindre angribelige Stillinger virke forstemmende paa disse. Den særlig stærke Tillidstilkendegivelse til Finansministeren understreger jo kraftigt de tre Mistillidstilkendegivelser til de tre andre Medlemmer af Regeringen. Vi har for vort Vedkommende ikke villet udtale nogen saadan Tillid eller Mistillid. Vor Tillid til Ministeriets Medlemmers Personligheder er af samme kvalificerede Art; vi har kun *sagligt* villet angive, hvilke Retningslinier vi agter nu og i Fremtiden at følge overfor ethvert Ministeriums Medlemmer.

Statsministeren har en Gang her i Tinget udtalt, og han gentog det under Samraadet i Udvalget, at saadanne Forbud er hen i Vejret, thi, sagde han, en Omgaaelse af dem er jo let. Formentlig var dette dog ikke en Programudtalelse. Det er jo givet, at man ikke kan hindre, at en Minister usynligt paavirkes økonomisk af Trediemand. Man kan heller ikke hindre, der begaas Mord, Tyveri eller Bedrageri, mange Forbrydelser er sikkert begaaet, uden at de er blevet opdaget, og mange Omgaaelser af Love ligeledes, men derfor undlader man dog ikke gennem Lovgivning at fastslaa, hvad der er borgerlig eller offentlig Moral og Ret her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte beskæftigede sig ikke saa lidt med den Lov, vi vedtog i Juli Maaned angaaende Ministres Bierhverv. Jeg vil gerne om denne Lov, om hvilken jo adskillige Medlemmer stemte i en Tvangssituation, sige, at efter min Opfattelse er den ikke rigtig; jeg mener nemlig, her er et Forhold — og jeg tror, mange ærede Medlemmer er af samme Anskuelse —, hvor vi overhovedet ingen Lovbestemmelser skulde have, men hvor Takt alene burde afgøre, hvorledes Forholdene skulde udvikle sig, og jeg for mit Vedkommende vilde gerne medvirke til, at man hverken havde Bestemmelser herom i Tjenestemandsløven eller i en særlig Lov.